

Baluard de Sitges

S E T M A N A R I

MCMI-XXIV (1.ª època) • Redacció i Administració: Santiago Rossinyol, 6 • 12 de Juliol 1936 • N.º 1462

«L'Estudiant de Girona»

de Llucieta Canyà

Aquesta obra, en tres actes i en vers, de que és autora Llucieta Canyà, ben coneguda en el món de les lletres, no la mirarem nosaltres sota el punt de vista literari i artístic, (en el qual no tenim bel·ligerància), sinó com una nota més relativa a l'evocació de la guerra napoleònica a Catalunya.

No sabem la causa de que la senyora Canyà hagi escollit per tema el setge de Girona. Sigui el que sigui, es posa en la realitat una vegada més, el fet de que gairebé totes les commemoracions escèniques d'aquella pugna, adobtin per argument els dolors i heroïsmes de la ciutat del Ter, o les gestes populars del Bruc. També es fa avinent el que Francesc Curet ha dit, en un llibre publicat fa temps, parlant de la influència de les guerres de Successió i de la Independència en el teatre: és a dir que la seva recordança dramàtica porta a les taules la figura del guerriller, camperol armat, que s'aixeca com campió de la terra.

Precisament aquest tipus no és el de l'obra de Llucieta Canyà, però no costa molt de descobrir-ne trets, com en el traginer Quil.

«L'Estudiant de Girona» té una tonalitat que demostra l'enflaix de certes característiques de la lluita de 1808, que han al·ludit tantes vegades els autors, i que fa anys es refermaven en l'«Hereu Riera»: La defensa de la llar, i de la honestetat, contra l'invasor. Les figures de Teresa, de l'Abi Sebastià, reivindiquen els sentiments fonamentals de l'època, mentre el personatge El Capità, repeteix per milèsima vegada l'acusació contra els francesos.

Com amics de tot el que fa revivre els moments aguts de la palestra amb els napoleònides, nosaltres aplaudim «L'Estudiant de Girona», que a llarga distància encara ens parla dels afanys de la ciutat que, per si sola, sembla resumir totes les penes i totes les glòries de la defensa.

FREDERIC CAMP.

De «El nostre Carnet» de G. K. Chesterton

Per tal de que els nostres cars lectors coneixin—si no la coneixen ja— l'alta personalitat d'aquest escriptor anglès, ara que en motiu del seu traspass ha estat fet el suggeriment de recordar amb una placa les seves estades a Sitges, publiquem un article, dels més noblement insitius del gran polemista, comentant les idees dels altres dos cabdats pensadors contemporanis anglesos, Shaw i Wells, publicat a l'any 1927 a «La Nova Revista».

No fa gaire, els dos primers i més famosos escriptors anglesos d'avui dia s'han contradit plenament l'un a l'altre i no per primer cop, en una qüestió del que està bé i el que no està bé. Mr. H. G. Wells ha escrit una defensa de la vivisecció que, més aviat, és un atac contra els antiviviseccionistes, i Mr. Bernard Shaw ha escrit quelcom que en veritat, no es pot confondre amb res més que amb un atac contra els viviseccionistes. Jo, per la meua part, no entraré en el detall d'aquesta qüestió perquè la seva nota principal, em sembla a mi, és una curiosa manera que tenen els discutidors moderns d'argumentar contra ells mateixos. Sembla que no vegin la real inferència de llurs pròpies idees. Una mostra colpidora d'això, per exemple, es podria trobar en tot l'enrenou que s'ha fet al voltant del discurs més aviat conservador i convencional de Sir Arthur Keith sobre homes simis. Sembla que ell sortí a demostrar que l'home és enterament explicat per la seva ascendència animal; després procedí a dir que la formació animal (incloent la formació cerebral) d'un simi és exactament la mateixa que la d'un home. Si això és veritat o no jo no tinc cap mena d'autoritat per discutir-ho, i Sir Arthur Keith en té força. Però si és veritat, la deducció de Sir Arthur Keith en té força. Si ell argüia que l'Home sapient ha d'ésser un producte enterament natural o revolucionari, ell argüia contra ell mateix. Si hi ha dos automòbils un examen minuciós dels quals demostra que són exactament iguals en cada detall mecànic, nosaltres ens trobarem una mica sorpresos

Xarxa de Municipis
de Barcelona
Diputació

si un d'ells sobtadament s'enlaira com un aeroplà, mentre l'altre només pot rodar per la carretera com un carruatge. De l'única manera que nosaltres podem explicar això és suposant que una hora o altra i d'una manera o altra, alguna altra força més misteriosa ha entrat en joc. Però com més nosaltres provem que cada dènt i rebló de les dues màquines és idèntic, més ens trobarem empesos vers l'explicació mística quan llur acció sigui diferent. I la diferència entre un home i un simi no necessita discussió; no consent la negació ni tan sols el dupte. L'home ha entrat en un món d'imaginació i invenció totalment diferent; com un home que es tornés un déu. Si aquesta colpidora i estupenda diferència pot coexistir amb exactament el mateix origen material, l'única deducació possible és que per algun especial acte espiritual, com en l'antic testimoniatge, l'home esdevingué una ànima vivent. Si podem dir que l'argument de Sir Arthur Keith prova alguna cosa, prova la teològica concepció que ell provava de refutar. Això és un fet perfectament simple i autoevident; i do obstant ningú sembla haver-lo vist, ni entre els seus amics ni entre els seus enemics.

Tant Mr. Shaw com Mr. Wells són entusiastes evolucionistes, si bé Dr. wells aparentment encara és darwinia, mentre Mr Shaw pertany a l'ecola dels evolucionistes antidarwinians dels quals n'hi ha un nombre crescut i, probablement, creixent. Ni Mr. Shaw ni Mr. Wells creuen, com jo, en una frontera mística entre els homes i les bèsties. I no obstant aquella frontera mística és realment l'única raó que hi ha perquè cada un dels dos homes sostingui cada una de les moralitats. L'única cosa en la qual s'avenen és l'única cosa que no admeten. Mr. Wells proclama el dret moral de sacrificar a l'home tots els altres animals. i no obstant ell diria que l'home és no més una varietat més o menys accidental dels altres animals. Ell dóna per establerta la mateixa distinció que nega. Mr. Shaw demana a l'home una magnimitat moral absolutament desconeguda de tota la resta de la natura; i no obstant ell diria que l'home és només un producte passatger de la natura. Ell dóna per establerta la mateixa distinció que nega. Perquè sembla estranyament oblidat que la autoritat única de l'home tant s'afirma insistent sobre la seva misericòrdia, com sobre el seu domini. Si ell és merament una mateixa cosa amb la natura, no hi ha més obligació per ell que que per elles; i certament no són del tot una mateixa cosa les unes amb les altres. Si ell només és germà del llop en el sentit en què el llop és germà de l'ovella, no sembla haver-hi res oposat a la repetició indefinida de la fraternitat de Caïn i Abel. Si només ha d'imitar la solidaritat social d'una baralla de gossos o les afinitats naturals d'un peix canibal, no hi ha cap raó possible per demanar-li que reprovi la vivisecció

o qualsevol altra cosa. Nosaltres no esperarem pas que el gos s'estimi el gat o que el gat s'estimi la rata. Si nosaltres esperem que l'home se'ls estimi tots ells, de fet, el tractem no solament com una figura única, sinó com un Senyor universal. De fet el tractem exactament com era tractat en el vell dogma teològic que tant Mr. Wells com Mr. Shaw rebutjarien, i no de cap manera com és tractat pel nou dogma científic que tant Mr. Wells com Mr. Shaw acceptarien. Fins quan cada un d'ells està argumentat contra l'altre, cada un d'ells està argumentant contra ell mateix.

Però hi ha un altre sentit en el qual m'interessa no llur desacord, sinó llur acord. Tant Mr. Wells com Mr. Shaw tenen una mena de religió fundada en l'Evolució, que Mr. Shaw distingeix del Darwinisme, anomenant-la Evolució Creativa. Però, pensem nosaltres el que vulguem del darwinisme, aquets dos grans homes concorden en una idea general; la idea de l'evolució com una eterna expansió. Ells semblen sostenir que el mateix cosmos no sap el que ve després. En altres paraules: sembla no haver-hi cap pla definit, i per tant, em sembla a mi, cap prova definida. Tot el que podem dir és que tot s'expandirà fins a convertir-se en alguna altra cosa. "Jo no hi veig absolutament cap limit", ha dit Mr. H. G. Wells. "N'hi ha prou amb que hi hagi sempre un més enllà", ha dit Mr. Bernard Shaw. Però si hi ha sempre un més enllà, hi pot haver quelcom més enllà d'aquestes objeccions a la vivisecció. I si no hi ha absolutament cap limit, no hi ha cap limit a la vivisecció o a l'antivivisecció o a res que els puguin passar a l'una i a l'altra. I el que jo he desitjat sempre de conèixer pertocant a llur filosofia és això. Si no hi ha cap pla existent per endavant ni cap gol ja determinat, ¿com hem de conèixer si una cosa enterament nova és una cosa bona o no? Totes les provatures de respondre aquesta pregunta són evasions de la qüestió. Nosaltres podem dir que un home ha de judicar per les seves millors normes morals; però això és admetre que hi ha normes per les quals podem judicar les normes. Podem dir que ha d'anar cap allà on el guiï la millor claror; però això és admetre que hi ha entre la claror i la tenebra una diferència que no pot canviar. I per què no hauria de canviar si tota altra cosa canvia?

Justament quan jo m'estava demanant desesperat com podria ésser explicada a una generació culta aquest elemental bocí de raonament, arribà una sorprenent i fins corprenedora lliçó de coses de la disputa sobre la vivisecció. Aquí tenim, per dir-ho així, un model pràctic d'una cosa impracticable. ¿Com ha de decidir el culte progressiu si s'ha de posar al costat de Wells i el que és anomenat Ciència o al costat de Shaw i el que és anomenat Humanitat? No en treureu res de dir-li que triï el costat es considera

com especialment progressiu. No en treureu res de dir-li que prengui el punt de vista il·lustrat, perquè cada banda no solament es considera ella com il·lustrada, sinó que es mira l'altre costat com molt tenebrosament i definidament ignar. No serveix de res dir-li que no hi ha límits, perquè això vol dir que no hi ha més límits a la reacció que al progrés, que no hi ha més límits a la destrucció que a l'evolució creativa. ¿Què ha de fer, doncs, el pobre reformador quan hi ha un nombre il·limitat d'il·limitades alternatives? No serveix de res dir que hi ha sempre un més enllà; perquè la qüestió és: *quin* més enllà? I la qüestió de com hem de judicar entre dos més enllà, dos panorames de coses sense nom, és una qüestió que mai no he sentit respondre, encara que hi ha per respondre-la els dos més grans homes del nostre temps.

El ram de tot l'any

Si les circumstàncies no m'haguessin imposat un altre tema, ahir volia parlar, des d'aquesta secció, d'una visita que vaig fer dimarts a Sitges. No s'ha perdut res. En parlarem avui.

La calma blanca del barri dels museus — i no caldrà dir-ne així d'aquest recó incomparable de darrera l'església? — s'ha vist animada, darrerament, per la gran festa amb què s'ha commemorat el cinquè aniversari de la mort de Rossinyol. Carles Capdevila ja ha parlat, en aquestes mateixes pàgines, i no cal dir amb quanta més autoritat i coneixements que no pas jo, de l'ampliació del Cau Ferrat amb l'obertura de la residència de Deering, on han estat instal·lades diverses col·leccions de pintura, ferros i marineria, llegades o deixades a la vila de Sitges. I ha parlat, també, de l'exposició temporal — el dia 15 s'acaba — dels sis Grecos que hi ha a Catalunya en col·leccions no privades i que actualment, en ocasió única, hom ha pogut reunir i s'exhibeixen a Maricel.

Però el que va impressionar-me en aquesta ràpida visita d'abans-d'ahir no fou pas la pura emoció artística que pot néixer de la contemplació d'obres d'art. Per mi, és més interessant aquest aire inefable de divilització somrient que respira tot Sitges. M'havien parlat de les grans rivalitats de col·leccionistes que havien separat Deering i Rossinyol: i ara, aquí teniu la residència de Deering i el Cau Ferrat de Rossinyol reunits sota un mateix patrocini i agermanats en la dolçor blanca i blava de la calç i de la mar. ¿Com no havien d'acabar així les antigues diferències, si tot Sitges és una bandera de pau?

I a dintre el Cau Ferrat, a la vora d'un dels finestrals que s'obren sobre la folia de cobalt de la

mar rondinaire, un ram de flors davant del retrat de Rossinyol.

— Es el ram de tot l'any — m'expliquen — Cent quaranta noies de Sitges s'han compromès a portar cada dia, avui l'una, demà l'altra, un pom de flors. El fundador del Cau Ferrat tindrà així, eternament l'homenatge joïós i perfumat de les flors fresques.

No sabia pas trobar al món una idea més plena de gràcia i de poesia. Però quan hi penseu, de Sitges estant, trobeu naturalíssim que sigui precisament en aquest tros de Catalunya on hagi nascut la idea lluminosa d'aquest ram de tot l'any. I si tot Sitges és un ram de tot l'any!

JOSEP M. PLANES

De «La Publicitat»

Hostal de la Gavina

S'AGARÓ

LA CIUTAT JARDÍ DE LA COSTA BRAVA

Obert tot l'any - Lloc ideal de turisme

Direcció MANUEL MONELL: Telèfon 23

GLOSSA

Aconhortament

Vivim sortosament els catalans, no m'atreveixo a dir en un paradís, tampoc en un oasi i menys com el peix a l'aigua, perquè no m'agrada refugiar-me en estereotipades frases vulgars, però si, dins d'un ambient de tranquil·litat i gaudint de la benignitat de la naturalesa.

Davant les calamitats que passen pel món, la definició resulta verídica, encara que no ho sembli. Llegiu la premsa, si us plau, i vindreu amb mi. Ultra els fets polítics i socials més o menys revolucionaris, les guerres i els conjurs i perills de noves i catastròfiques activitats bèl·liques, la crisi produïda per l'excès de producció industrial, i la misèria, que té exteses les xarxes per tots els països amb les malles més estretes que en el nostre, aquests dies hom s'ha enterat de les onades de calor a Nova-York (67°) i a Budapest, els temporals del Cantàbric, les nevades a Rússia, les pluges torrencials al centre d'Europa, etc. etc.

Certament els catalans — més concretament els sitgetans — vivim en el millor dels móns. Tenim un mar llatí que ens dóna l'equilibri, si fa calor el mar ens aconsola i si plou l'aigua va a la mar sense entretenir-se. No neva mai, i si a un glossador li manca tema pot divagar sobre les coses més banals... i viure aconhortat.

PARABOL

Nous mitjans per a combatre el mildiu

Enguany tots els païssos de vinya veuran considerablement mermada la collita a causa d'una forta invasió de mildium que els tractaments persistents i les dosis crescudes de sulfat no han pogut detenir.

Solament en algunes contrades franceses i del Nord d'Àfrica que han tingut l'encert d'adobtar la nova fórmula preconitzada per l'eminent ampelògraf senyor Ravaz, de l'Escola de Viticultura de Montpellier (França) han pogut detenir les invasions.

També alguns vinyaters de la nostra terra que tenien notícia del nou mètode, han aconseguit resultats favorables, però no és hora encara de donar-ne una informació completa, ja que són pocs els tractaments pràctics i no fóra prudent precipitar-ne una informació.

En el número de Juliol de la revista de Barcelona «Agricultura i Ramaderia» hi apareix un lluminós estudi degut a l'autor del mètode, l'enginyer agrònom francès senyor, M. Bosch, en el qual es donen a conèixer les fórmules adoptades a França, en la lluita contra aquesta marfuga que tants danys ha ocasionat a la vinya, provocant una forta reacció en els preus del vi.

Es basa el sistema en afegir a les fórmules que s'empren correntment per a combatre el mildiu una dosi d'amoniac, en forma de sulfat, producte comercial d'ús corrent en agricultura, el cost del qual fa augmentar solament el preu del tractament en menys de 20 cèntims per portadora de preparat cùpic.

Els vinyaters que vulguin dades més completes poden dirigir-se a la redacció de la revista «Agricultura i Ramaderia» Avinguda Eduard Maristany 19, Barcelona, on les hi seran facilitades gratuïtament.

Oasis Parc

Avui diumenge, a la tarda, obertura de la

PISTA DE PATINAR i altres esports

Diumenge vinent, dia 19: INAUGURACIO OFICIAL

Viatges Marsans, S. A.

Rambla Canaletes, 2 i 4 - BARCELONA

Bitllets de ferrocarrils

Quilomètrics i bitllets combinats

Passatges marítims i aeris

Serveis d'automòbil

Informes i pressupostos gratuïts

Noticiari

Joaquim Folch i Torres

Fill Adoptiu de Sitges

En la sessió celebrada el passat divendres, l'Ajuntament acordà per unanimitat nomenar Fill Adoptiu de Sitges al senyor Joaquim Folch i Torres, com a reconeixement de la tasca desenrotllada, en funcions de Director general dels museus catalans, a favor de la nostra vila. Trobem ben merescut aquest agraïment a la persona del senyor Folch i Torres, que amb la catalogació del Cau Ferrat i amb l'exemplament de Maricel, alhora que amb la construcció de la seva casa a peu de La Vall, ha demostrat abastament l'amor que sent per la nostra vila, la qual no pot sentir-se menys que honorada de tenir per Fill Adoptiu una tan alta autoritat del món de les arts.

El Notari nou

Ha pres possessió de la Notaria de Sitges el senyor Josep E. Acha, de nomenament del qual ja en donàrem compte.

El senyor Acha ha tiugut la gentilesa de visitar la nostra redacció per oferir-nos el seu domicili, Parellades, número 13.

Desitgem al nou conveï, Notari culte Advocat, força encerts en el seu

exercici i una llarga estada, ja que d'ençà del traspàs de l'inoblidable Dr. Felip Font i Falp els que han passat per la Notaria de Sitges han estat podríem dir interins.

Estiueig

Entre les nombroses famílies que han arribat per a passar la temporada estiuenca a la nostra vila, hem vist a més de les que anomenarem en la nostra edició anterior les següents: la de l'Honorable Conseller de Finances de la Generalitat senyor Martí Esteve, Peris-Mencheta, Balasch, Rafael Llopart, Francesc Ferret, Dr. Pitalluga, Ramon Sala, Josep A. Gomis, Albert Fochs, Jaume de Semir, Antoni Sansalvador, Vda. d'Agustí Mestre, Agapit Casas, Antoni Muntanyola, Alfons Macaya, Manuel Sabater, Angela Pujatò, Bernard Fernández, Vi-dua Manuel Tasis, Vda. Claret, Baltasar Cardoner, Bonaventura Viñas, Carles Vidal i Dimas i altres.

El ram de tot l'any a Rusñol

En la setmana que acaba de finir, han dipositat el ram de flors al peu del retrat del fundador del Museu Cau Ferrat, les senyoretes Maria Buxadera, Carme Soler i Paquita Mestre.

Correspon fer-ho en la propera les senyoretes Trinitat i Maria Rosa Robert Martí, i la senyora Margarida Jacas de Benazet.

Ciclisme

El «Club Ciclista Suburenc» segueix planerament l'organització de la gran cursa ciclista nacional que tindrà lloc el dia 16 d'agost, en la qual hi prendran part els millors corredors espanyols, car entre ells hi figuren inscrits ja Carretero, Jimeno, Bachero, Campamà, Izquierdo, Botach, etc.

Aquesta cursa ciclista, una de les més importants celebrades enguany, tindrà la màxima ressonància per a l'esport de la nostra vila.

El circuit serà el següent: Sitges, Costes de Garraf, Gavà, Sant Boi, Martorell, Sant Sadurn d'Anoia, Vilafraça, Vendrell, Valls, Tarragona, Torredembarra, Vendrell, Vilanova i Sitges (204 quilòmetres).

Entre els contribuïdors per a aquesta gran cursa cal fer remarcar el Gran Premi Calçats Tractor, consistent en quantitats en metàl·lic.

TALLERS SELF A

ELECTRO MECANICS

Montats a l'altura dels principals de la capital i dirigits per personal competent.

ESTACIÓ D'ENGASSE A PRESSIÓ

Carretera de Barcelona, davant de l'Estació—Telèfon 80

SITGES

Una vegada siguin aprovats els reglaments per la U. V. Espanyola, seran publicats per tota la premsa nacional.

Prado Suburenc

Com ja vàrem anunciar, el dijous va estrenar-se a la nostra vila i al teatre del Prado, la traducció catalana de la famosa comèdia d'Alexandre Casona — no el nom que diguérem, víctimes d'una lamentable fallida de memòria — que tant èxit ha obtingut darrerament a Barcelona, «La nostra Natatxa», representada per la companyia Casals-Clapera. L'obra ací va plaure també molt, és realment d'una estructura nova i molt allunyada de sentimentalismes carrinclons.

La temporada de representacions teatrals del casino Prado, encetada amb la comèdia «La nostra Natatxa», ens farà veure molt bones companyies i molt escollides obres. La companyia que més aviat ens visitarà serà la de la gran actriu Cuevas, que posarà en escena «Mi abuelita la pobre» el proper divendres, dia 17.

Martí Rios

Cirurgia - Callista

Visita els dijous (no festius) de 9 a 2 de la tarda.

Serveis a domicili.

Dirigir-se a Jesús núm. 6.

Oasis Parc

Avui diumenge a la tarda quedarà oberta al públic la pista de patinar i varis altres esports, per bé que la inauguració oficial del terreny tindrà lloc el proper diumenge, dia 19, amb grans esdeveniments esportius.

Homenatge

a uns octogenaris

El passat diumenge els nostres distingits amics Samuel Barrachina i Josep Bartolí organitzaren un homenatge als seus dos pares octogenaris, convidant als altres conveïns que han complert també els 80 anys a compartir amb ells la joia de l'homenatge. Consistí en un dinar a l'Hotel Subur, a més de l'assistència a una funció religiosa.

Es lloable la prova d'amor als que han assolit tan avançada edat, donada pels susdits compatricis.

Els assistents foren, ultra els pares dels organitzadors senyors Esteve Barrachina i Josep Bartolí Tort, els altres convidats Srs. Miquel Gorgas, Joan Escapa, Manuel Planas, Josep Soler, Bonaventura Julià, Salvador Picas, Joan Siré, Josep Carbonell i Joan Bartés.

Mànega d'aigua

A mitja nit del divendres a dissabte va caure damunt de la nostra vila una mànega d'aigua que sortosament va durar sols una mija hora però que va alarmar als conveïns temerors d'una inundació, cosa certament difícil donada la situació topogràfica de la vila. No obstant foren moltes les cases que els entrà aigua en gran quantitat i hom es va tenir de llevar a prendre precaucions.

A la resta de la península i a Europa i Amèrica aquests dies hi han hagut temporals.

Els Grecos

L'exposició temporal de les obres d'El Greco al nou museu de Maricel quedarà closa el proper dimecres dia 15. Per tant, totes les persones que desitgin visitar-les cal que s'apressin a anar al Maricel, que una avinentesa com la que s'escau ara no hi serà mai.

Annals del Periodisme Català

Ha sortit el quadern número 26 dels «Annals del Periodisme Català», corresponent al darrer mes de juny. Es un quadern de més d'una cinquantena de pàgines, presentat curiosament amb diverses fotografies i amb notes del més alt interès periodístic. L'article frontal és degut a Eduard Girbal i Jaume, i és evocador d'un dels periòdics humorístics més importants que han sortit a Catalunya. La part de «Fullejant la Premsa» conté nombrosos articles sobre temes professionals apareguts darrerament a diversos diaris i revistes. La «Crònica», igual que el «Noticiari», constitueixen una veritable ressença de tots els fets que afecten al periodisme català igual que als periodistes.

Notícies Vàries

El passat dimecres va estar a Sitges, acompanyat pel Sr. Borralleras, el jove i ben prestigiós periodista Josep M.ª Planes, el qual al vespre en el seu **Comentari de les nou i cinc** davant el micròfon de Ràdio Associació de Catalunya, glossà la seva visita als museus del Cau Ferrat i Maricel i explicà la gènesi del monument al Greco, fent els consabuts elogis de la tradició artística de la nostra vila nascuda ran de les Festes Modernistes de Rusiñol.

Com que divendres dedicà el seu Comentari de «La Publicitat» al Ram de tot l'any, hem tingut molt gust en reproduir-lo al BALUARD.

La idea de col·locar una placa en un lloc de Sitges que perpetui el record de G. K. Chesterton, el gran escriptor anglès que passà algunes temporades a la nostra vila, ha pres la consistència precisa perquè es porti a terme. Chesterton és de les més altes figures literàries contemporànies i el seu traspass ha commogut no sols al poble anglès sinó al món sencer, ja que és un valor universal.

Dins de pocs dies serà col·locada la primera pedra a Barcelona del monument al que fou eminent dramaturg i poeta de Catalunya, Angel Guimerà, monument que projectat ja ran de la seva mort i que tot i que es féu desse-

**COLMADO
FRUITERIA**

AYMERICH

Carrer de Fermí Galán (abans Sant Pau)

Polos i gelats de vàries menes

Queviures fins

Fruites del país i exòtiques

Servei a domicili— Telèfon 212

guida una subscripció per a erigir-lo han passat els anys sense que se'n sentís a parlar més. La nostra vila contribuï amb prop de cinc centes pessetes a la subscripció, qual quantitat fou recaptada pels joves de la desapareguda Joventut Nacionalista.

El passat dilluns, pels volts de les deu, va passar per damunt de la nostra vila el «Graff Zepelin», que feia el seu viatge de retorn a Alemanya. Encara que ja no és una novetat avui veure de lluny aquest gegant dels aires, puix ha passat altres vegades i hom s'hi ha familiaritzat, els que se'n van donar compte no deixaren d'admirar la magestuosa nau aèria tot fent el comentari ponderatiu de l'enginy que requereix la seva construcció.

La invasió de torredembarrens del passat diumenge va portar als nostres carrers una animació ben pintoresca. Els mil doscents excursionistes van anar a veure el Cau Ferrat i Maricel, dinaren fent «camping» al Pinar i després es traslladaren al Prado, on molts prengueren el cafè, i a les sis, havent contractat l'Orquestra Mozart, van començar a ballar fins que arribà

l'hora de la marxa. L'aspecte de la sala d'estiu del Prado era, en quant a concurrència, talment com en un dia de ball de Festa Major.

A propòsit de Torredembarra, la mar hi ha llançat aquests dies una gran quantitat de taronges. Hom suposa que procedeixen d'uns carregaments de taronges que foren llançats als ports de Sette, amb motiu d'una vaga recent.

Algun mariner de Sitges va pescar a altamar uns quants centenars d'aquest saborós peix, (?) i a les nostres platges també n'aparagueren exemplars. Bon profit!

Hem rebut «Tasca», publicació mensual, portantveu de la Federació de Joves Cristians de la nostra vila. Conté un interessant sumari.

També ens ha estat tramès el Butlletí dels Museus de Barcelona, interessant com sempre corresponent al present mes de Juliol.

Com recordaran els nostres lectors el jove futbolista Francesc Coll, quan es traslladava junt amb els seus companys, en autocar, a jugar a Vilanova el dia de la Trinitat, va treure el braç per la finestra i li agafà un altre autista que passava pel costat, produint-li ferides de tanta consideració, que fou precis amputar-li.

Avui diumenge a la tarda, a Vilanova es celebrarà un partit de futbol benefici del desafortunat jove, per tal d'adquirir-li un braç artificial, entre els equips «Penya Periquitos», —del qual n'era jugador En Francesc Coll— qui en aquest partit tirarà el kik-off i el «C. d'Esport Vilanoví».

DANDY

*Salons moderns
de Perruqueria*

SENYORES, Sant Gaudenci, n.º 16
CAVALLERS, Sant Francesc, 26

J. Martínez Sardà

ODONTOLEG

VISITA DIARIA — Tardes, de 3 a 7
i a hores convingudes

Parellades, 12 - baixos. Telèfon 86

Jardineria Moderna

Garrofé i Artigas

Construcció de jardins i abonaments especials de conservació

Projectes i pressupostos ○ Rams - Corones - Flors especials

VIVERS A TERRAMAR

Dipositaris dels acreditats insecticides «Anònima PUNT BLAU»

Establiment: Passeig a Vilanova, 6, Telèfon 105

Avui a la tarda al camp d'esports de la Ribera es jugarà un emocionant partit de futbol, el producte de la recaptació del qual serà destinat a beneficència. Els equips contendents seran la Penya Orient contra les Velles Glòries de la «Coca-Cola».

Durant el passat mes de juny a l'Escorxador Municipal han estat sacrificats en total 497 caps de bestiar, o sigui: boví, 65; llaner, 298; cabrum, 65; i de cerra, 69.

Registre civil

Inscripcions efectuades
la darrera setmana

MATRIMONIS = Cap.

NAIXEMENTS = Joan Elias Matamoros, fill de Baptista i Joaquina.

DEFUNCIONS = Cap.

Religioses

FUNCIONS DE LA SETMANA

Dilluns, dia 13. — Totes les Misses de Sitges per D.ª Engràcia Hill, (a. C. s.).

Dimarts, dia 14. — Totes les Misses de Sitges seran per don Francesc Ochoa, (a. C. s.).

Dimècres, dia 15. — A les 8, Missa de Comunió general a llaor de Sant Pomponi M.ª Pirrotti, cantada pels alumnes de les Escoles Josepa Brell del Sagrat Cor de Jesús.

Dijous, dia 16, Festa de la Verge del Carme. — A les 8, Missa de Comunió general, amb plàtica. — A les 10, Missa solemne. — A les 7 de la tarda, sant Rosari i últim dia de la Nòvena del Carme.

Dissabte, dia 18. — A les 5 de la tarda, hi haurà Sabatina al Santuari del Vinyet. — Totes les Misses de Sitges seran per D.ª Marina Catasús vídua de Freixas, (a. C. s.).

IDIOMES TAQUIGRAFIA
MECANOGRAFIA

Treballs de traducció

Alicia Díez de Mateu

Parellades, 8 - 2.n, 2.ª SITGES

Prado Suburens

Avui diumenge, tarda
Gran sessió de cinema

REVISTA PARAMOUNT

Soldados de la tormenta
per R. Toomey i Anita Page.

VAYA NIÑA

per Thelma Todd i Stanley Lupino.

EL GENIO MALO
dibuixos

TORMOS

RECADER Jesús, 47-Tel. 1 3X
DOS VIATGES DIARIS

A BARCELONA:

Transports - Aragó, 273. - Tel. 81899
Petxina, 6. — Telèfon 17622
Princesa, 11 (La Internacional)

ESCOLARS: Estudieu la Geografia fent els exercicis de «El Universo infantil» i la gramàtica amb els «Ejercicios de gramática» de P. Roig i Tarrasona, professor titular de les Escoles Brell.

Camiseria i Corbateria

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA.

Gran assortit.
CAMISES, CORBATES, MOCADORS
i tots els articles pertanyents al ram

La camiseria més econòmica
Especialitat en camises a mida

RECA DER

Antoni Bielsa

SITGES-BARCELONA

Dos viatges diaris

Es reben encàrrecs a Barcelona
Centre de Recaders, Petxina 4
i Claris, 66, Tel. 70456

A. Sitges : Carrer Angel Vidal, 1.
Teléf. 22

Rapidesa i economia en els encàrrecs.

Jaume Sagarra Matas

**RECADER
SITGES - BARCELONA**

DOS VIATGES DIARIS

A BARCELONA: Aragó, 271. Centre de Recaders, Tel. 77208 i Arolas, 3
A SITGES: Jesús 8 bis. Telèfon 78

Escumes de Sitges !

Escumes de Sitges !

Escumes de Sitges!

Creació de la confiteria LA ESTRELLA

Aquest deliciós *postre*, que és elogiat per tothom qui el prova, es ven en capses d'una acurada i típica presentació al preu de

5 pessetes la capsa gran

[illegible]

Una capsa d'Escumes és, per si sola, un obsequi de bon record de Sitges.

Una capsa d'Escumès i una ampolla de Malvasia és un obsequi complet.

Proveu les Escumes de Sitges

Propagueu aquestes Escumes de la Platja d'Or

Joan Puig i Mestre, impressor.

Santiago Rossinyol, 6 - SITGES

PHOSPHORRENAL
RECONSTRUCT **ROBERT**

*Los sres. Médicos lo
recetan en las tres formas.*

GRANULAR · ELIXIR · INJECTABLE

LAURENCE, ROBERT BARCLAY

